

TIME / דקות / שעות
 1:41:10 כ"ג
 1:58:00 איל"א } 3 חמ"ג
 2:02:58 איל"א } 3 חמ"ג
 2:51:30 איל"א } 3 חמ"ג
 14:33

10 (ה) : (אמתוק 3) השותפין

אי אמרינן מיגו במקום חזקה, ומ"מ אין להוכיח מכאן דקסבר ריש לקיש המלוה את חבירו בעדים אין לרדיך לפורעו* בעדים, דאפשר דמייירי הכא שהלווה שלא בעדים אלא הודה לו בפני עדים דאפילו למ"ד לרדיך לפורעו בעדים ה"מ היכא דהלווה בפני עדים מעיקרה

הנהות הביח

- (ב) חוס' ד"ה כי היכי וכו' זמנו תנינא מת האב בתוך :
- (ג) ד"ה ואפי' וכו' תוך זמנו (לכך פסא דמפרש וכו' ואפילו לכך הונא כריה דרב יושע) תא"מ וי"ב כיא וכו' באשרי' ולא מביעיא לרנ פסא וכו' אלא אפי' לרנ הונא כריה דרב יושע וכו' :
- (ד) בא"ד עדות בחיי האב נמו מניח למימר :

*מכך דנאמן במתו דא"א ה"י לרדיך לפורעו בעדים לא ה"י נאמן לומר פרעתי אפילו על ידי מ"מ

פ' נהנות לר"ז אמרנו שהינו מאמינים לו הנהו ללא פרעתי אפילו חייב לו (א) חמה אמרינן בפאמור כריתך כהוה גמי אינו נאמן

* וזהו לא אמרינן כפי מ"מ דפ"י מ"מ במקום חזקה

ללא הימניה אלא בפני עדים ואם תאמר מכל מקום ניפשוט להכא דלא אמרינן עג"ל דחי בעי אמר פרעתיך* עתה וואמר ר"י דהא לא חשיב מיגו כיון דמייירי דקיימי ביום אחרון של זמן ואע"ג דמסקינן בשילהי דהשואל (ב"מ דף קב: ושם) דעביד איניש דפרע ביומא דמישלים זימניה מ"מ אין זה מיגו דלא חגיף איניש למימר פרעתיך היום אבל רגיל הוא לומר פרעתיך אהמול ושכחה :

כי היכי דלא ליטרדן. אע"ג דבפ"י ש"ס (בבב"ב דף מ"ט: ושם) תנן בכור בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה אומ"מ דהתם לא שייך האי טעמא דלא ליטרדן דהוי ממון שאין לו חובעין, אע"ג קשיא לרבי מפרק השואל (ב"מ דף קב: ושם) דאמר בעו מיניה מרבי ינאי שוכר אומר נחתי ומשכיר אומר לא נטלתי על מי להביא ראיה, אימתא אי בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה והשתתח היכי מדמי לה לבכור דהתם לא שייך למימר לא ליטרדן? וע"ג לרדיך לומר דבכור נמי איכא טירדה דמלוה שרדיך מיד ליתן דורזין מקדימין, ומפרש טעם אחר דהכא כיון דחייב לו ואיתרמי ליה זוזי פורע לו תוך הזמן דלא ליטרדן אבל גבי בכור דאכתי לא איחייב כלל עד לאחר ל' יום ושמא ימות בתוך ל' ויפטר וכן שוכר שמא יפול ביתו של משכיר וליטרך שוכר ללאת דלא עדיף מיניה אע"ג קשיא הא דפרדיך לר"ל

אזכרתל חנך שפנל ודייק מיניה דעביד איניש דפרע בגו זימניה, לאבני ורבא נמי תיקשי דמודו התם דלא עביד דפרע דשמא לא יבנה זה אכותל, אע"ג דכמה מקומות יכול לומר "וליעטמך" ולא קאמר : אירימא דא"ל פרעתיך בזמני פשיטא . וא"פ ואמאי פשיטא הא כיון דאין אדם פורע תוך זמנו ואכן סהדי שזה עשה כותל איטרדיך לאשמעינן דאין לרדיך לפורעו בעדים? וי"ל דאפילו מ"ד גבי מלוה חבירו בעדים לרדיך לפורעו בעדים התם משום דלא הימניה מעיקרה אבג הכא ליכא שום הוכחה דלא הימניה הילכך פשיטא דאין לרדיך לפורעו בעדים :

תקנינן ד"ה כי י"א דתת פסקר לט"ל א"י ודכ"א דר"ז איניש דכרז תוך זמנו לאור האטנא דאפי' בבב"ב דמת טאז תוך ל' דמפרש לא נפרד רבן (וכפ"י רבן רוא סי' ט' חוב) דאפי' דאין אדם פורע תוך זמנו

מכנה ד"ה כי (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

ואם אמרינן מיגו במקום חזקה, ומ"מ אין להוכיח מכאן דקסבר ריש לקיש המלוה את חבירו בעדים אין לרדיך לפורעו* בעדים, דאפשר דמייירי הכא שהלווה שלא בעדים אלא הודה לו בפני עדים דאפילו למ"ד לרדיך לפורעו בעדים ה"מ היכא דהלווה בפני עדים מעיקרה ללא הימניה אלא בפני עדים ואם תאמר מכל מקום ניפשוט להכא דלא אמרינן עג"ל דחי בעי אמר פרעתיך* עתה וואמר ר"י דהא לא חשיב מיגו כיון דמייירי דקיימי ביום אחרון של זמן ואע"ג דמסקינן בשילהי דהשואל (ב"מ דף קב: ושם) דעביד איניש דפרע ביומא דמישלים זימניה מ"מ אין זה מיגו דלא חגיף איניש למימר פרעתיך היום אבל רגיל הוא לומר פרעתיך אהמול ושכחה : כי היכי דלא ליטרדן. אע"ג דבפ"י ש"ס (בבב"ב דף מ"ט: ושם) תנן בכור בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה אומ"מ דהתם לא שייך האי טעמא דלא ליטרדן דהוי ממון שאין לו חובעין, אע"ג קשיא לרבי מפרק השואל (ב"מ דף קב: ושם) דאמר בעו מיניה מרבי ינאי שוכר אומר נחתי ומשכיר אומר לא נטלתי על מי להביא ראיה, אימתא אי בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה והשתתח היכי מדמי לה לבכור דהתם לא שייך למימר לא ליטרדן? וע"ג לרדיך לומר דבכור נמי איכא טירדה דמלוה שרדיך מיד ליתן דורזין מקדימין, ומפרש טעם אחר דהכא כיון דחייב לו ואיתרמי ליה זוזי פורע לו תוך הזמן דלא ליטרדן אבל גבי בכור דאכתי לא איחייב כלל עד לאחר ל' יום ושמא ימות בתוך ל' ויפטר וכן שוכר שמא יפול ביתו של משכיר וליטרך שוכר ללאת דלא עדיף מיניה אע"ג קשיא הא דפרדיך לר"ל אזכרתל חנך שפנל ודייק מיניה דעביד איניש דפרע בגו זימניה, לאבני ורבא נמי תיקשי דמודו התם דלא עביד דפרע דשמא לא יבנה זה אכותל, אע"ג דכמה מקומות יכול לומר "וליעטמך" ולא קאמר : אירימא דא"ל פרעתיך בזמני פשיטא . וא"פ ואמאי פשיטא הא כיון דאין אדם פורע תוך זמנו ואכן סהדי שזה עשה כותל איטרדיך לאשמעינן דאין לרדיך לפורעו בעדים? וי"ל דאפילו מ"ד גבי מלוה חבירו בעדים לרדיך לפורעו בעדים התם משום דלא הימניה מעיקרה אבג הכא ליכא שום הוכחה דלא הימניה הילכך פשיטא דאין לרדיך לפורעו בעדים :

* וא"א אין אפי' ודכ"א סוגרי' דא"א יכרז תוך זמנו אפי' י' נפחה מככות ולא? י"ג ודמת על י"ג דהתך דכ"י פ"ת' אפי' אכ"ל אפ"ה פ"י, נא"י לרדיך דא"א ל' נשאלה על י"ג תוס' ג"מ ק"פ ל"פ דהתך, ודמתוכה א"א א"א כ"י פ"ת' אפ"ה פ"י א"א כ"א (***) ד"ה י"ג ל' י"ג ל' נשאלה על י"ג דהתך דכ"י פ"ת' אפי' אכ"ל אפ"ה פ"י, נא"י לרדיך דא"א ל' נשאלה על י"ג

תקנינן ד"ה איל"א תוס' חסדי' אפי' קאור רג"ה דפאמור כריתך כהוה גמי אינו נאמן (וא לרדיך לפורעו בעדים) וא לרדיך לפורעו בעדים לא ה"י נאמן לומר פרעתי אפילו על ידי מ"מ

אע"פ

דאמור רבנן הבא ליפרע מנכסי יתומים כו'. ותניא נמי ב' הכותב (כתובות דף פו. ושם) אבל מה אעשה שהרי אמרו חכמים הבא ליפרע כו' משמע שהיא משנה בשום מקום ותימה היכה אמרו חכמים, דמאלמנה, ליכא למילף דשאני אלמנה דחיה לה בתנאי ב"ד וחיישינן ללררי טפי וחומר ר"י מדתנן בפרק הכותב (שם דף פד.) גבי מי שמת והניח אשה ובעל חוב, והיה לו מלוה ופקדון ביד אחרים כו' יתנו לירשים שכולם לריבם שבועה ואין היורשין לריבין שבועה, ועוד ובעל שבועות (דף מה.) וכן היתומים מן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה וכו' שנה מנינו בין שטרותיו של אבא ששטר זה פרוע אלמא גם האב היה נשבע שאינו פרוע; מכאן משמע שאם הוליא שטר חוב על חבירו וכו' ל"ל אישבע לי דלא פרעתיך בגו זימניה" חין לריד לעשות שבועה: **חיי חמרי** במקום חזקה מה לי לשקר או לא. **בבבב** בר מרדכי והא ה"ל חזקה עדיפה משטר, דבשטר חינו גובה אלא בשבועה ובהך חזקה גובה בלא שבועה וכו' מאי ה"ל מיבעיא ליה הא פשיטא דמיגו במקום עדים" לא חמרינן כ"ש במקום חזקה עדיפה טפי וכו' דלא קשה כלל דודאי עדים עדיפי מחזקה דמי חמרי שפרעו חפי' בחוך הזמן פטור, ואי חמרי חפילו אחר זמן ידענו שלא פרעו, היה גובה מן היתומים בלא שבועה, ומה שריד שבועה בים לו שטר זהו לפי שאינו מוכיח מתוך השטר אם פרע ואם לאו דזימנין דזייר ליה חפשיטי דספרא כדחמרינן בפ"ק דב"מ (דף יז.) **ההה** דמ"מ חפשיט דלא חמרי' מיגו במקום חזקה מדדמי בר חמא דאמר בפרק כל הגשעין (שבועות דף מה: ושם) המפקיד אלא חבירו בשטר לריד להחזיר לו ה'. (בשטר) ולא מהימן לומר החזרתי לך דמיגו דאי בשי אמר דנאכסו משום דמני ח"ל ששטר בידי מאי בשי צ"ל"ש דלא אמר מיגו במקום חזקה עדיפה דחין לריד שבועה וטעמא דשטרך בידי מאי בשי צ"ל"ש מהגו לפוטרו משבועה ומה שוגיא דהכא לא סברה כדמי בר חמא, ולא דמי כלל **ללהות** דפרק האומר (דף סד: ושם) דאמר היכה דמוחזק לן דחיה ליה חמים ואמר"ש לי בנים דנחמין דמיגו דאי בשי פטר לה בגיטא, וכן התיב דהאשה שלום יבמות דף קטו. ושם) דבעי החזיקה היא מלחמה בעולם מי אמר מיגו דחיי בשי חמרה שלום בעולם או דלמא כיון דחזיקה היא וחמרה בדרמי לא חתימה לי לשקר ומרע לחזקה ומייתי התם משין הדין בשי, ולא כלל להך דהכא ומהי **ההה** מדתנן ביבמות בפרק בית שמאי (דף קיא:.) יבמה שאמרה הוך שלשים יום לא נבעלתו כופין אותה, אחר שלשים מצקשים האנו, ומפרש התם **ההה** שלשים יום מוקי איניש אנפשיה. טפי לא מוקי ולכך לאחר שלשים יום חין כופין דלא מהימנא חף על גב דחיה לה מיגו דחיי בשי חמרה חינו יכול לבא עלי' דנחמנת כדמוכח בסוף נדרים (דף נא.):

ממנו
קולות
קולות

ממנו
קולות
קולות

- 1 מקבא טלנו דחזק מין קוים חמוות אכאן בל' מוסר
- 2 דאילו סמלו קיי חייב ליהב (לרוב, הלכה היה צריך ליהב גם לימות)
- 3 לפסוק המיזק ע"י פדיוט טאיים 348 בסמוך תוספות החזקון
- 4 כנ"ל וכו'

תקציר תוס' דף א"ז

לפי פנין לן פסא סכר מנכסי יתומים או פירז אלא בטובה - קמח גרמיא רחא זין ירוז (וכדקת' טריי' איתון פסחים פסא יסנד וכו') גאא אומרי לין דה אמור זכוסיו גמא-אכ אכס' יל כק מוס' מביא ב' מנינות טרם טמן (למז' זין דף

תקציר תוס' דף מ

תוס' מילך כמח קויות א' ומ' לא ר' טמן (לפול) טאלת פגא' מ' אמרינן במקום חזקה מה לי לוקר או לא - וצד פקוטיא פאמוכע (ואו יד כפול) מתני' למ' מכל א' מהמקורות הפוקאן בקויות (א' דף טמן) ז' נותן ז' טאלת פגא'